

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Isidori, Dicti Ivnioris, Hispalensis Episcopi: ex ijs quæ extant penes
C. Baronium. Exceßit ex humanis, anno à Partu Virgineo 636. Honorij
Papæ 11. Cinthilani Hispaniarum Regis 1. cùm ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

pati volumus; ipsi vultu tristi sententiam tulit, ut Theodulus & Agathopus immolare recusantes in mare proijcerentur. Ministri igitur beatos manibus post terga reuinctos, & lapidibus ex sacris eorum ceruicibus suspensis ad mare deduxerunt, & utrumque victoriae corona redimitum in fluctus proiecerunt. Mare autem cum eos suscepisset, fractis lapidum vinculis, multo pulchriora propinquis corpora ipsorum reddidit. Paulo vero post, Theodulus decoro vultu & candida amictus stola apparens, praecipit ut facultates eius viduis & orphanis ex aequo distribuarentur, quod post suum a nobis discessum videretur, non solum velle in calamitate constitutos consolari, verum etiam propinquos ad idem pietatis studium incitare. Horum igitur Sanctorum memoriam, qui pro veritatis defensione fortiter se gesserunt, aequum est, ut annuis votis & laudibus decoremus, & eorum fidem pro viribus imitemur.

VITA S. ISIDORI, DICTI IUNIORIS

Hispalensis Episcopi: ex ijs quae extant penes C. Baronium. Excessit ex humanis, anno a Partu Virgineo 636. Honorij Papae 11. Cimbilani Hispaniarum Regis 1. cum sedisset annis plus minus 40.

Fertur in
eos sententia.

Merguntur
in mare.

Theodulus
post mortem
apparet.

Tom. 3. An-
nal. & in
Notat. ad
M. Rom.

4. Aprilis.

Ecclesiae Catholicae inclytum sidus B. Isidorus, ex stirpe Gothorum progenitus, Patreque Seueriano urbis Carthaginis Praefecto viro clarissimo natus, fratres habuit eximia sanctitate conspicuos; Leandrum quippe Hispalensem & Fulgentium Carthaginensem Antistites praestantissimos: sororem vero Florentiam itidem vitae sanctimonia florentissimam. Et quidem Leandro eius germano rebus humanis felicissimi

Progenie
eius.

Succedit
Leandre in

D s me

Episcopatu
Hispalensi.
Synodus
Hispalensis
2. sub eo ce-
lebrata an-
no Do: 619.

Hæresis A-
cephalorū
quæ.

Conuersio
Hæretici
Eutyhiani
Acephali.

mè exempto, communi omnium voto in sedem Pontificalem euectus, Concilium Hispalense celebravit, nuncupatum secundum, cui & præfuit in quo varias prouinciæ suæ controuersias prudenter admodum decidit. Quo tempore iam & diaboli opera in Hispanias vsque, ex Orientalibus oris Acephalorum virus diffusum erat: ut nisi quantocyus eidem remedium parâset vir sanctus, perfacilè illud potuisset Hispaniarum Ecclesias labefactare. Ast magno Diuinæ dispensationis beneficio impedit in hunc spiritalem scopulum, fidei robore fortem atque constantem, venenatarum harum mercium in Hispanias ex Oriente primus delator. Erat is Episcopus quidam natione Syrus: duarum in Christo naturarum proprietatem abnegans, ac Deitatem passibilem asserens: cui ilicò sacer præsul cum suis in faciem restitit; prolatisque de Christi Incarnatione sacræ paginæ, Sanctorumque Patrum testimonijs, sententijsque recitatis, omni eundem exhortatione ad veræ fidei rectitudinem reuocare studuit. Qui salutaribus primùm monitis multùm pertinaciter contradicens, tandem diuina gratia edoctus veritati cedens cunctis coram adstantibus hæresim propriam abdicauit: duasque naturas & vnã personam in vno eodemque Christo Domino confessus est: credens impassibilem naturam Deitatem, atque in sola humanitate suscepisse infirmitates passionum & Crucis. Sciens verò beatus Antistes quam infida esse soleat fides hæreticorum poenitentiam præseferentium; ad omne malum cauendum, vel quod per eundem in Hispania iam factum esset, vel fieri post hæc posse, sa ubri

inico

inito consilio perfectam edidit doctrinam; qua penitus Acephalorum error est confutatus: paransque antidotum ad omnes venenosi serpentis morsus; perfectam de Incarnatione Dominica posuit confessionem: quam & singuli singulis muniere subscriptionibus, octo numero qui Synodo intererant Orrhodoxi Episcopi.

Sedulitas eius
in extirpanda
hæresi.

Porrò decimoquarto post anno celebrata est Toletana quarta Synodus celeberrima, generalis appellata; cui interfuere tam ex Hispania, quam Gallia Narbonensi (quæ parebat Hispaniarum Regi) Toletum vocati sexaginta duo Antistites: quibus præfuit beatus Isidorus, primus ordine recensitus, & in subscriptionibus Episcoporum cæteris prælatus. Fuit idem Concilium eiusdem viri sancti nobilis partus probè formatum, cæterorumque Pontificum sententijs exornatum; in quo primùm quidè varia de his quæ ad Catholicam doctrinam: dein verò quæ ad disciplinam ecclesiasticam & bonos mores spectant, doctè pieque, & nonnisi Sancti Spiritus illustratione fuere sancita. Inter cætera iniunctum fuit illi à Patribus, tanquam rerum Ecclesiasticarum peritia & scientia cæteris excellentiori, ut ex præscripto sacræ Synodi volumina elucubraret Ecclesiasticorum officiorum; quibus tum in sacris Missis tum in horis psallendis canonicis nocturnis atque diurnis uti deberent omnes Hispaniarum Ecclesiæ: quod quidè ab eo quanta dexteritate concinnitateque præstitum sit, abundè declarant Missalia atque Breuiaria Toletana edita.

Concil Tolet. 4. Generale sub eo celebratum anno Christi 633.

Elucubravit Missalia ac Breuiaria Ecclesiæ Hispanicæ.

Admirabilis eius eloquentia. Præclara eius scripta.

In Notat. ad Mart: Rom: ad 1. Maij & 25. August.

In Ecclesia reddit Christo animã.

Catalogus eximiarum virtutum eius.

Consummatam dein eius doctrinam ingeniumque præstantissimum cõdigno præconio quis prosequi possit? Tantæ siquidem fœcunditatis affluentem copiam in eloquendo promeruit, ut vbertas admiranda dicendi ex eo in stuporem verteret audientes: ex quo audita is qui audisset, non nisi repetita sapius commendaret. Scripsit opera eximia & non pauca: Librum quippè de genere Officiorum; Librum progmiorum; Librum commentationis, quem Synonyma vociravit; Libros duos ad Florentiam sororem suam contra nequitiam Iudæorum; Librum de natura rerum ad Siseburum Principem; Librum differètiarum; Librum Sententiarum; Librum Quæstionum; Librum Etymologiarum eximiæ magnitudinis. Ascribitur illi quoque liber de Vita & obitu Sancti, quem tamen alterius cuiuspiam potius, quam Isidori esse cõferit Illustriss. Card. Baronius.

Ceterum sanctissimus præsul plenus bonorum operum diem resolutionis eum adesse prænosceret. Ad eam sacram adiit; peracto quæ sermone ad populum expansis manibus benedixit omnibus; intimo quæ cordis affectu hætenus sibi commissum gregem supremo Pastori commendans, felicissimo somno obdormiuit in Domino. Decoratus quippè exitit sanctitate; spiritu prophetiæ clarus; in elemosynis largus; hospitalitate præcipuus, corde serenus; in sententia verax; in iudicio iustus; in prædicatione lætus; in lucrandis Deo animabus studiosus; in expositione scripturarum cautus; in consilio prouidus, in actu humilis; in mensa sobrius; in oratione deuotus; honestate præclarus; semper pro Ecclesiæ & veritatis defensione mori promptus; & in omni bonitate conspicuus. Præterea pater exitit cleri

IV. APRILIS.

clericorum; doctor & sustentator monachorum ac monialium; consolator moerentium; tutamē pupillorum ac viduarum; attritor superborum; persecutor & malleus hæreticorum. Rexit Archiepiscopatum Hispalensem quadraginta annos, diuersis fulgens miraculorum signis; primaria dignitate florens; & Romani Pontificis in Hispania vicem gerens.

Claruit mī
raculis,

VITA S. PLATONIS, ABBATIS
Monachorum Montis Olympi, ex luculeta Oratione, quam in eius funere conscripsit Theodorus Studita. Migravit autem è corpore, Confessor, multiplicibus ex plurimis certaminibus, coronis insignis, anno restaurata salutis 812. Leonis Papæ 3. 17. Michael: Curop. Imp: 1.

C. Baron. in
Not. Mart:
Rom. & Toi
9. Annal.

Beatus Plato, qui à prima iuuentute suauissimos virtutum omnium flores spirauit, parentes habuit Sergium & Euphemiam, cum generis tum morum nobilitate admodum insignes, quibus in tenera ætate orbis, ab vno quodam consanguineo suo, ad ætatem vsque pubescentem educatus est. Et quidem cum magna quadam ad vitiorum omnium licentiam via illi pateret, is diligentia & virtutis exercitatione, animi nobilitatem ab externis honoribus, ad honestam virtutis viam direxit, summoque studio perditorum hominum consortia deuitans, eorum familiaritatem appetebat, quorum consuetudine cum doctior tum indies melior euadere posset. Erenim pro ludo diuinas lectiones quibus attentus erat, pro theatris & spectaculis Ecclesias frequentabat; pro inhonestis diuersorijis honesta collegia, quodque laudabilis est, occultas mentis cogitationes, & acta, cuidam eorum, qui præ-

4. Aprilis.
Parentes S.
Platonis:

Deuitat ma-
lorum con-
sortia.

Sæpius car-
ficetur.